

ЕКОЛОГИЯ

БИОСФЕРЕН РЕЗЕРВАТ

„СРЕБЪРНА“

Ивелин МОЛЛОВ

Обявен за резерват през 1948 г., но статута си на биосферен получава през 1977 г., когато е включен в програмата МАВ на ЮНЕСКО. През 1975 г. биосферният резерват „Сребърна“ е включен и в списъка на Влажните зони с международно значение, а през 1983 г. в списъка на Конвенцията за опазване на световното културно и природно наследство. Днес „Сребърна“ има площ от 902 ha. Резерватът е създаден, за да се запазят естествените местообитания на над 140 вида блатни и водоплаващи птици, 40 вида от които гнездят в самото езеро. Това е единственият по рода си резерват езеро в нашата страна, разположен край едноименното село. Намира се на около 18 km западно от Силистра и на около 1 km южно от Дунав.

Резерватът е разположен в широка карстова падина. Ограден е от три страни с голи хълмисти възвишения.

Откритата водна площ, тръстиката и разливите заемат около 800 ha. Средната дълбочина на водата е 1,5 m. Дъното изцяло е покрито с триметров пласт тиня, богата с растителни и с животински организми.

Основният растителен вид, който придава облика на резервата, е тръстиката. Тя покрива почти 2/3 от цялата територия. Условието за развитието ѝ са много благоприятни и тя достига височина 6-7 m. Асоциациите ѝ са много гъсти и труднопроходими. Широко застъпени са също папурът,

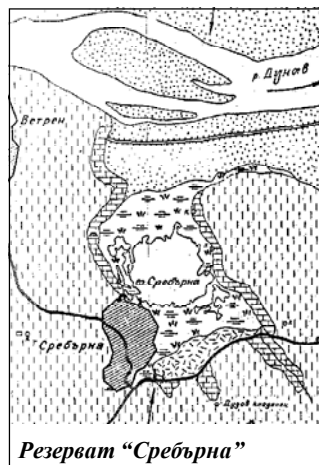
езерният камъш, блатницата и др.

От другите растения по-широко разпространени са водна лилия, водна леща, блатно кокиче, блатна забравка, блатна папрат, както и много житни треви.

Благодарение на отличните условия - богата водна растителност, храна и места за укриване - резерватът е естествен развъдник на водоплаващи и блатни птици. В тръстиките гнездят над 140 вида птици, което е 2/5 от птичето богатство на страната. От всички птици най-интересни са къдроглавите пеликани, чиято колония има много стабилна численост. Този вид сега обитава само четири места в Европа — делтата на Волга, делтата на Дунав, Беломорска Тракия и Сребърна. Това е най-

едрата съвременна птица в Европа.

Изключително многобройна и богата на видове е колонията от чапли. Срещат се гривеста

Резерват „Сребърна“

чапла, малка бяла чапла, нощна чапла, голяма бяла чапла и др.

В „Сребърна“ гнездят също блестящи ибиси, белият лопатар, голямата сива гъска, белочелата гъска, зеленоглавата патица, белооката потапница, зеленоногата водна кокошка, яребицата, тръстиковият блатар, блатната сова и др.

Бозайниците в резервата са представени от 35 вида. Най-ин-

тересни са ондатрата, която е пренесена от Северна Америка, пъстрият пор, хомякът, видрата, сляпото куче и др.

Земноводните и влечугите са представени от зелената водна жаба, голямата водна жаба, червенокоремната бумка, северната чесновница, двата вида водни змии, блатната костенурка и др.

В езерото „Сребърна“ се срещат няколко вида риба, по-голямо значение от които има щука.

Безгръбначните животни в резервата са също изключително богато представени. Биосферният резерват „Сребърна“ е един от най-добре проучените и най-обстойно изследвани резервати в страната. Той се явява като една своеобразна природна генетична банка. Поради факта, че е слабо повлиян от антропогенна дейност и заради изключително богатото си биологично разнообразие той получава широко международно признание, което е гордост за нашата страна и за българската природозащита.

Към резервата има изградена екологична станция и природонаучен музей, които създават благоприятни условия за развитие на научноизследователски проучвания и дейности по екологично образование.

Охраната на резервата се поема от РИОСВ - Русе.

Светла КАРАЯНЕВА

*Русьо, сербез Русьо,
Русьо, наш войвода!
Колко тихо стъпваш,
колко бързо ходиш!
Колко ти прилягат
тези нови дрехи!
Колко ти отива
пушката мартинка!*

Така народната песен увекочевача Руси Славов, тракийски войвода, чийто име не се споменава отчетливо в днешната ни историография. Орелът му на народен закрилник и спасител изгрява през есента на 1913 г., когато след изтеглянето на българските войски от Одринска и Западна

ИСТОРИЯ

120 години от рождението на войводата РУСИ СЛАВОВ

Тракия хиляди българи стават жертви на турския погром, а селата им са опожарени. Войводата Руси Славов заедно с друг ревностен съратник, войводата Димитър Маджаров, организират въоръжени чети, които в продължение на три месеца при крайно тежки условия, ожесточени сражения и скъпи жертви успяват да преведат на българска територия десетки хиляди бежанци. Кървави дирни чертаят пътя на тежкия бежан-

ски керван от Дедеагач до река Арда, тогавашната граница с България. На самия бряг, стаени в засада, башибозуци и аскери подлагат на жестока сеч жени, деца и старци. Придошлите води на реката стават алени. И само свръхусилията на доблестните войводи спасяват хиляди тракийци от неминуема гибел.

Тези паметни събития в Беломорието обаче не са единствени в бурния живот на Руси Сла-

вов. Съвсем млад /роден е на 24.05.1884 г. в Нова Загора/ той се включва в четата на Михаил Герджиков през 1903 г. и се сражава в дните на Преображенската епопея. По-късно подава молба за служба на турската граница, за да подпомогне изграждането на местни въстанически комитети в тези райони. През 1912 г. по време на Балканската война организира чета от доброволци, която води редица сражения и освобождава гр. Софлу, а по-късно взема участие и в щурма на Одринската крепост. Раняван многократно, лекуван във военни болници, Руси Славов не се предава пред физическите стра-